

משימה - ומציאות

מקרולינה לתורכיה בטיסת-בהלה: איך ארה"ב החישה מטוסים למזרח-התיכון

מאת ברויג-גנ. ס.ל.א. מרשל

נשאר הוא קשור עד שגמר לתדלק תדלוק מלא. אחר-מכן הוא המשיך טיסתו לבסיס בדרום-צרפת, אשר בו נאלץ לנחות, כי לא נפגש שם עם המטוסים-המיכליות. כאשר רגליו דרכו על הקרקע הוא הבחין שלא יכול ללכת, ברכיו כשלו. ורק לאחר שהוטב לו, המשיך דרכו לטורקיה. אחר-כך סיפר על אשר התרחש בו: "זה היה נפלא. לא הייתי רוצה להיות משהו אחר מאשר טייס, סילונוי. אתה יודע, מעט מאוד אנשים מסוגלים לעשות זאת!"

לכל מקום שהוא — תוך 12 שעות.

על כוח-משימה "ברצ'וו" עברו שעות קשות במבצע זה, הראשון של תפקיד-משל שאלא כוח-המהלומה האווירי המשולב, אשר מאז שנת 1956 חתר לקראת דבר אחד והוא — היכולת להעביר עצמה אווירית טקטית מארה"ב לכל מקום שהוא על פני כדור-הארץ תוך 12 שעות. אין זאת יותר התפארות ריקה. אמנם רק חלק קטן מכוח משימה "ברצ'וו" הספיק לבצע זאת, וטייסים אחרים שילמו מחיר יקר על שהעזו לנסות. ארעו סערות חשמליות מעל לברמודה, ומעל האיים האזוריים; מסביב לסקוטיה החדשה היו תנאי ראות גרועים ביותר. טייס אחד של סופר-סייבר התקשר עם מטוס-המיכלית מעל לסקוטיה החדשה, אך לא יכול היה למשוך דלק והיה נאלץ לקפוץ ממוטו. מספר קנדים משו אותו מהאוקיינוס. מטוס אחד מסוג מפציץ-סיוור משחית ("Destroyer Reconnaissance Bomber") התרסק בים קרוב לאיים האזוריים. שנים מאנשי הצות ניצלו, אחד נהרג. בגלל הסערות, אשר הפיצו גם את המטוסים-המיכליות לכל רוח, פוּזר המבנה הטקטי של הכוח בלב האוקיינוס האטלנטי והטייסים חצו את האוקיינוס כמו כמה "לינד-ברגים" בודדים. רובם לא נפגשו עם המטוסים-המיכליות במקומות המפגש השונים, והיו צריכים לחזור אל הבסיס הקרוב ביותר על אחד האיים, כדי לתדלק מחדש. מ-12 הסופר-סייברים שבגל הראשון רק 4 הצליחו לטוס את כל המרחק מקרולינה לטורקיה בלי לנחות, כאשר הם מתדלקים באויר 3 פעמים במשך טיסתם. הכוח כולו חזנה כעת באדאנה. ישנם עם הכוח כ-60 מטוסי לחימה מדגמים שונים וכ-100 מטוסי עזר ואספקה. החספרים האלה, קטנים הם לגבי כל סוג שהוא של מלחמה, בה היו מטוסים אלה נחוצים, אך גדולים הם האנשים ואופיים.

סגן טומס ו. מקנאט, מבלומפילד פילדס, מדינת מיצ'יגן, נמצא בתוך סערה, גבוה מעל האוקיינוס האטלנטי ומאתיים מילין מזרחה לאיים האזוריים. מחשבותיו לא טובבו מסביב לביתו. מדהדלק בסופר-סייבר הסילונוי שלו גילה לו, שנותרו לו בדיוק 37 ק"ג של דלק. משמעותה של עובדה זו היתה, שתוך שבע דקות היה עליו לתדלק מחדש באויר או לקפוץ מהמטוס במצנה. מקנאט הינו מה שחילה-האויר מכנה בשם "Sprog", טייס אשר בגלל מיעוט שעות הטיסה שלו אינו נחשב עדיין למוכשר למלא משימה-אסטרטגית. אך קולונל פרנקלין פישר קבע אותו, שיצא עם כוח משימה "ברצ'וו", הוא מסך האויר הטקטי אשר מחפה על הכוחות האמריקאיים בלבנון מבסיס זה (אדאנה) בדרום-טורקיה. מקנאט הרגיש עצמו ככרקיע השביעי לאור מזל כזה. במקום מגוריו, בדרום-קרולינה, נאלץ היה להיפרד מאשתו ומבתו, בת השנתיים, תוך שלוש דקות. כוח אוירי של ימי שלום לעולם עוד לא נע במהירות זו: כמו ב-15 ליולי, בשעות של אחר-הצהרים נמצאו 12 הסופר-סייברים של טייסת מטוסי הקרב הטקטית ה-355 — אשר היתה את הגל הראשון — בדרכם אל המזרח התיכון.

כל הטייסים היו מסוג של מקנאט, אשר הגיע עם הגל השני 12 שעות אחרי הראשון. איש מהם לא ערך אירעם טיסה ממושכת יותר מחמש שעות אשר רק אחריה חל משבר בעצביו של טייס סילונוי, הפעם היה עליהם להחזיק מעמד במשך 12 שעות רצופות, כאשר נקבעו מפגשים באויר עם מטוסים-מיכליות מעל סקוטיה החדשה, איי ברמודה, האיים האזוריים, ומעל לדרום-צרפת. סופר-סייבר יכול לטוס בעזרת משא הדלק שלו-עצמו כ-250 קילומטר.

המטרה — דלק

מקנאט כמעט והפסיד במשחקו. כאשר כמות הדלק שלו ירדה ל-37 ק"ג פגה הסערה, והוא ראה את מטוס המיכלית — זה חוט ההצלה שלו — בדיוק לפניו. הוא האיש מהירותו ל-240 קשר — מהירותה של המיכלית. זדבר נראה פשוט ביותר, אך החששות, שנשנו ועלו בו, גרמו לו למתיחות יתרה, אף יותר ממה שהוא שיער. הנסיון הראשון לתפוס את צינור הדלק — נכשל. רק אחרי שהוא חזר וניסה זאת כמה פעמים — הצליח. כך